

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 4 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง มงคลชีวิตและการเวียนว่ายตายเกิด
โดย พระภาวนาวิสุทธิคุณ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมุนี

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่ोजรัญ ฐิตธมฺโม

มงคลชีวิตและการเวียนว่ายตายเกิด

www.jarun.org

มงคลชีวิตและการเวียนว่ายตายเกิด

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

สัมโมทนียกถา ในพิธีทำบุญครบรอบวันเกิด คุณแม่ผ้น แซ่ตั้ง อายุ ๙๐ ปี

ขอเจริญพรญาติพี่น้องทุกคน วันนี้เป็นวันมงคลชีวิต สำหรับบรรดาบุตรธิดาหลายของคุณแม่ คุณย่า คุณยายผ้น แซ่ตั้ง ทุกคนที่มาพร้อมใจกัน สโมสรสันนิบาต ณ สถานที่นี้ เพื่อสร้างกุศลเทวดาพลี อุทิศส่วนกุศลคุณงามความดีให้แก่เทวดาประจำวันเกิด วันนี้ทุกคนมาร่วมทำบุญตักบาตรไม่ใช่มาสงสนทนากันเท่านั้น

วันนี้เป็นโอกาสอันเป็นมงคล ขอเชิญชวนให้ทุกคนหวนคิดถึงชีวิตในอดีตกาลที่ผ่านมาว่า บิดามารดาของท่านทั้งหลาย ได้มุ่งมาดปรารถนาเพียรพยายาม สร้างชีวิตมาด้วยความยากลำบากลำเค็ญใจ อดทนต่อความทุกข์ทั้งปวง รวบรวมพลังจิต พลังใจ เพื่อสร้างสรรค์ความรู้ ความคิด และความสุขให้กับบุตรหลานมาจนเป็นอยู่ทุกวันนี้ ท่านผู้นั้นได้แก่ **คุณโยมผ้น แซ่ตั้ง**

ชีวิตในอดีตที่ผ่านมา จะยากดีมีจนประการใด ท่านทั้งหลายทราบที่อยู่แก่ใจแล้ว แต่บิดา มารดา ทั้งสองในบัดนี้จะอยู่ที่เฉพาะคุณย่า หรือ **คุณยายผ้น แซ่ตั้ง** เท่านั้น **คุณโยมหมั่น** หรือ จะเป็นคุณโยมปู่ โยมตาของหลาย ๆ คน ได้สิ้นบุญไปแล้ว ท่านทั้งสองมีความสำคัญแก่ลูกหลานไม่ใช่น้อย แต่เราในฐานะลูกหลานไม่ค่อยเข้าใจ ยิ่งเป็นหลาน ๆ เหลน ๆ ด้วยแล้วยิ่งไม่ค่อยเข้าใจใหญ่ เพราะพ่อแม่ไม่ได้เล่าให้ลูกหลานฟังว่า คุณปู่ คุณย่า นั้น สร้างฐานะมาด้วยความลำบากลำเค็ญใจ เพียงใด หลาน ๆ ไม่ได้เห็น พอเกิดมาลิ้มตาอ้าปากพ่อแม่ก็มีเงินมีทองอยู่แล้ว

จึงขอเตือนใจไว้ว่า อย่าประมาท โอกาสอันดีงามในวันนี้มาร่วมทำบุญ ให้สำนึกถึงคุณงามความดีที่ทุกคนได้รับมาจากพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย ที่สร้างมาให้ แต่ลูก ๆ หลาน ๆ ขอบสละวณวาย สรุยสร่ายมิใช่น้อย ไม่มีการประหยัดเหมือนครั้งปู่ย่าตายายเวลากินก็อดอ่อม อ่อมไว้ให้ลูกหลาน จะกินเข้าปากเข้าท้องก็ไม่ได้ลบกเลย

ดังที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้ว่าเป็นห่วง ห่วงผูกคอก ห่วงผูกมือ ผูกขา นั้น คือ ทรัพย์สมบัติ ห่วงผูกแขนซ้าย-ขวา คือ สามี ภรรยาในครอบครัว ห่วงผูกคอก คือ ลูก มีความหมายกินไม่ลงคอกนั้น คือ หากว่าลูกอยากจะทำประจานอาหารพ่อแม่จะหิวอย่างไรก็ให้ลูกก่อน ไม่เช่นนั้นแล้วมันจะติดอยู่ที่คอ เปรียบเหมือนมีห่วงผูกคอกนั้นนั่น นี่แหละท่านทั้งหลายต้องมีลูกเองถึงจะรู้ได้ ยิ่งลูกหลานรุ่นใหม่สมัยปัจจุบัน ไม่ค่อยจะนึกถึงพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย ที่สร้างแบบฉบับแห่งความดีไว้ให้ ชนิดที่ต้องลำบาก ลำบากลำเค็ญใจ อดอ่อม อดกลั้น อดทน ทุกประการ คนโบราณท่านมีคติดี เวลาไปไหนมาไหนต้อง

๑. นิ่งได้
๒. ทนได้
๓. รอได้
๔. ซ้ำได้
๕. ตีได้

คนสมัยนี้ นิ่งไม่ได้ ปากไม่ตี ทนไม่ได้ อยู่ไม่ได้ รอกไม่ได้ ซ้ำไม่ได้ จึงเอาดีกันไม่ค่อยจะได้ในยุคสมัยใหม่ปัจจุบันนี้ สิ่งเหล่านี้มีความหมายมาก แต่ทุกคนไม่เคยคิด อย่าลืมนึกว่าคุณโยมผ้น แซ่ตั้ง ท่อสู้ชีวิตมาด้วยความยากลำบากที่สุด ตั้งแต่สมัยอยุธยาถึงรัตนโกสินทร์ สืบต่อกันมา งานกิจการต่าง ๆ มาเรื่อย ยากดีมีจนอย่างไร ลูกหลานควรจะทราบประวัติไว้ แต่ทุกวันนี้หลาน ๆ เหลน ๆ ไม่เคยทราบ ทราบแต่จะเป็นช้อออกเดินตามห้างสรรพสินค้า ไม่เหมือนปู่ย่าตายาย ต้องเดินด้วยเท้าลำบากลำบาก เก็บผักบ้าง เก็บยอดกระถินขาย กินข้าวกับเกลือไม่เหลือวิธีวิสัย สามารถจะทนได้ แต่ลูกหลานเดี๋ยวนี้จะต้องกินเห็ด กินเป็ด กินไก่ จึงจะอยู่ได้ ต้องซื้อรถเบนซ์ เมื่อนึกถึงปู่ย่าตายาย ว่าท่านลำบากลำบากมาอย่างไร ท่านสาธุชนลูกหลานก็สมควรจะได้ยึดถือ เรื่องเก่าไว้เป็นอุทาหรณ์ บทเรียนสอนใจไว้บ้าง

จึงฝากข้อคิดนี้ไว้ด้วย ว่าอย่าเผลอ อย่าประมาท อย่าเอาแต่ฉาบฉวย อย่าเอาแต่สำรวยตัว ให้มีความอดทน คนโบราณอย่าง **โยมหมั่น โยมผ้น** ท่านกล่าวสอนไว้ดีนะว่า “**ปู่ย่า ตายายจะสั่งสอนตักเตือน ต้องนึ่ง**” ต้องนึกถึงหลวงพ่อนึง หลวงพ่อกัน หลวงพ่อกัน หลวงพ่อกัน ตาด หูฟัง ปากนึ่ง ตีนต้องรับวิ่ง มือทำแต่ความดี จะได้มีปัญญา แต่เด็กเดี๋ยวนี้ไม่ค่อยเอา ถูกว่ากล่าวตักเตือนก็โกรธ คนโบราณสอนไว้ว่า พ่อแม่ตักเตือนตักเตือน ต้องนึ่ง ต้องนึ่ง ภาวนา ต้องรับฟัง ต้องยอมรับ ด้วยความจำนนและเหตุผลในตน

คนโบราณได้สร้างความคิดให้แก่มาก สร้างความทุกข์ให้แก่หลานดังนี้ ลงทุนสร้างความคิด อดทนต่อความลำบากได้ทุกประการ ผิดกับคนในสมัยนี้ สร้างความชั่วไว้ในใจ ชอบลงทุน *กินสบาย นอนสบาย เหลือเกิน นอนตื่นสาย หน่ายทำงาน หมั่นเงินน้อย ต้องคอยหาเงินให้มาหาเอง* ไม่เหมือนคนโบราณที่เขาต้องวิ่งไปหาหาหาหา *ทำ มือสอง เท้าสอง สมอหนึ่ง เป็นที่พึ่ง* กินข้าวต้มกับหัวไชโป้ว ปลาหัวเดียว ไข่ลูกเดียว ก็กินได้ คนเดียวนี้กินไม่ได้ คนโบราณที่สร้างความคิด ลงทุนความลำบากได้ทุกประการ ยกตัวอย่างเช่น โยมฝัน แซ่ตั้ง อดทนเหลือเกิน ทุนไว้ให้ลูก ทำถูกไว้กับหลานให้ลูกหลานมั่งคั่งสมบูรณ์ มีเงินมีทองเป็นเศรษฐี มหาเศรษฐีมาจนเท่าทุกวันนี้ ทำไมอาตมาจึงได้รู้ประวัติบ้านนี้

เนื่องจากอาตมา **ไม่เคยลืมพระคุณที่ได้รอดตายเพราะโยมหมั่น** ในสมัยที่อยู่บ้านสวน ที่เรียกว่าคลองสวนอ้อย ในคลองสวนบางแก ตั้งแต่คลองเชือกหนึ่ง ตลอดจรดวัดบางแกมาถึงวัดตระโหนด (โหนด) อาตมาเคยไปอยู่มาเป็นเวลา ๒ ปี เมื่อสมัยเป็นเด็กวัยรุ่น อาศัยอยู่กับคุณลุงศรี ศิลปบรรเลง นี่แหละเป็น **กฎแห่งกรรม** แต่ครั้งอดีตเรียนพบมาบรรจบกันจึงได้มารู้จักบ้านนี้ พยานบุคคลยืนยันได้ก็หนึ่งอยู่ที่นี่ด้วย คือเจ้าใหญ่ บุตรีโยมหมั่น ซึ่งตอนนั้นมีบุตรสาว ๓ คน รูปร่างหน้าตาสวยงาม เจ้าใหญ่เป็นคนหุงข้าวให้เราทาน อาตมาจะไม่ลืมพระคุณนี้ ที่บ้านนี้มีธัญญาธัญมีน้ำใจเหลือเกิน ถึงจะยากจนเป็นบ้านกระต๊อบหลังเล็ก ๆ ก็มีระเบียบวินัย ในห้องครัวฝาหม้อเรียงเป็นแถว มีระเบียบ มีสัจจะ ความจริงใจ มีทั้งเมตตา อารีเอื้อเฟื้อ มีหม้อข้าวใหญ่เบ้อเร่อต้อนรับให้ทุกคนให้กินข้าวได้ ไม่หุง เรือราวเป็นมาอย่างไร อาตมาจะได้เล่าประวัติให้ฟัง เป็นอาทมาตของอดีตกรรมของคนที่เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในวัฏสงสาร ถ้าเราเกือกลกันในวันนี้จะเป็นญาติกันในวันหน้า ถ้าเราเกือกลกันครั้งอดีตชาติ ต้องมาเป็นญาติกันในวันนี้ ขอฝากทุกคนในที่นี้ไว้ด้วย

สมัยที่อาตมาเป็นเด็กวัยรุ่น ไปอาศัยอยู่ที่บ้านบันได คนเรียกว่าบ้านใหญ่สามหลัง เป็นบ้านของหลวงธารา มีคุณนายชื่อ ห่วง คุณหลวงธาราผู้พี่ท่านเคยตระนาดเอกให้รัชกาลที่ ๖ ทรงโชน อาตมาไปอยู่เพื่อเรียนเพลงดนตรี ดัด สี ตี เป่า เรียนต่อเพลงพิณพาทย์เป็นเวลา ๒ ปี ตอนนั้นคุณหลวงธารา ชรามากแล้ว อายุ ๘๐ กว่าปี ให้เงินตอบแทนท่านเดือนละ ๘๐ บาท อาตมาจำคำสอนของยายได้ว่า “หลานไปอยู่บ้านท่านอย่าดูคายนะหลาน ปีนัวป็นความให้ลูกท่านเล่น” อาตมาจึงได้ช่วยเขาทำสวน รดน้ำ เสวียนน้ำ ตันส้ม ทุเรียน หมาก มะพร้าว ทำมาทำไปไม่ต้องหุงข้าวกินเอง

คุณหลวงอนุญาตให้ไปกินข้าวที่บ้านได้ เงินเดือนที่ให้ท่าน ๘๐ บาท ท่านก็ไม่เอานี่คืออาตมาสงสรวนแห่งการช่วยเหลือกัน เป็นสัมพันธไมตรีของจิตใจคนโบราณ ต่อมาอาตมาได้ไปร่วมบรรเลงพิณพาทย์ที่วัดโหนด ให้ลิเกนายฉออ่อนเล่นเรื่องขุนช้างขุนแผน พระที่วัดโหนดมีหลวงตา ๒ รูป ชอบดูดฝิ่น กินกัญชา ตอนนั้นอาตมาเป็นคนปากไม่ดี ปากเสียไปตาหลวงตาว่า “*หลวงตาลักกินยาฝิ่น ดุดกัญชา พระอย่างนี้เราไม่นับถือ*” หลวงตาก็กุ๊กใจเจ็บ ผูกพญาบาทอาตมา คงจะคิดอยู่ในใจว่า “เอาละไอ้เด็กคนนี้ ภูจะจำไว้ วันหน้าพบกะกูใหม่”

อยู่ต่อมาวันหนึ่ง อาตมาไปร่วมบรรเลงพิณพาทย์ที่วัดโหนดอีก และคุณหลวงธาราสั่งไว้ให้เลย ไปเล่นพิณพาทย์ที่คลองเชือกหนึ่ง ที่วัดอะไรอาตมาลืมชื่อแล้ว มีงานศพ ๗ วัน ๗ คืน เป็นศพของเศรษฐีในบ้านสวนแถบนั้น คนอื่น ๆ ในวงพิณพาทย์ไปกินก่อนแล้ว เหลือแต่อาตมาบนอนหลับเพลินไป หลวงตาในวัดมาเห็นเข้า จึงคิดแค้นแค้น ยึดเด็กวัด ๗-๘ คนมารุมเตะ ต่อย ทำร้ายอาตมา อาตมาจึงวิ่งไปเพ่นพ่าน เกิดชกต่อยกันชุลมุน มีพระหลวงตากอยเขี่ยรยยให้ร่มอาตมา จะเอาให้ตาย อาตมาตัวคนเดียวตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ สู้ไม่ไหว กำลังเสียที่อยู่ **พ่อดุริตโยมหมั่น พายเรือผ่านมาพบเข้า** จึงร้องตะโกนขึ้น “*เออ พระช่วยยให้เด็กมันต่อยกัน ทำไมวะ เฮ้ย พวกนี้หยุด ๆ ไปรมเขาทำไมกันคนเดียว หยุดนะ ๆ*” โยมหมั่นขึ้นจากเรือไปช่วยกันอาตมา ออกมาจากกลุ่มเด็กวัด แล้วจึงมีอาตมาลงเรือ พายไปบ้าน ให้อาบน้ำอาบเท้าล้างเนื้อตัวที่มอมแมม จากการถูกรุมแล้วเรียกอาตมาว่า “อาตี กินข้าว กินปลา ให้อิ่มก่อนนะ”

ก่อนที่อาตมาจะให้กราบลาทุกคนจากมา **อาตมายังจดจำพระคุณนี้ไม่ลืมเลือน** จำได้ว่า **เจ้าใหญ่** เป็นคนหุงข้าวให้กิน บ้านนี้มีลูกสาวสามคน แม้ว่าบ้านจะเป็นกระต๊อบหลังเล็ก ๆ แต่สะอาดสะอาด อดทนอดกลั้น อดทนอดกลั้น อดทนอดกลั้น **อาตมาจากคลองสวนอ้อยมาด้วยจิตสำนึกในบุญคุณตลอดมา** เมื่อหลวงธารา และคุณนายห่วงได้สิ้นชีวิตลงแล้ว อาตมาได้เดินทางไปอาศัยอยู่กับบ้านคุณลุงศรี ศิลปบรรเลง ต่อมาได้เป็นคุณหลวงประดิษฐ์ไพเราะ หลังวัดสระเกศ ที่เรียกกันว่าบ้านบาตร อีก ๑ ปีเศษ ซึ่งได้มารู้จักและเป็นเพื่อนกับ ดร.อุทิศ นาคสวัสดิ์ ที่นี่

วันปีได้ผ่านพ้นมานาน อาตมาไม่ได้ไปที่สวนคลองบางแกอีกเลยจนกระทั่งมาบวชอยู่ในร่มกาสาวพัสตร์ มีอายุเข้าสู่วัยชราแล้ว ถึงคราวที่ถึงล้อแห่งกรรมจะได้เรียนมาบรรจบกันอีก **โยมสนธิ์ พันธศุภ** ได้มานิมนต์อาตมาว่า จะทำบุญวันเกิด **คุณแม่ฝัน** เมื่อประมาณปี ๒๕๒๙ หรือปี ๒๕๓๐ นี่แหละ อาตมาก็รับนิมนต์ เพราะเห็นโยมสนธิ์แล้วรู้สึกว่าจะเคยเป็นญาติของเรามาก่อน จึงได้มีโอกาสไปบ้านโยมสนธิ์ ในวันทำบุญวันนั้นมีหลวงพ่อกหลายรูป เห็นมีหลวงพ่อวิชัย หลวงปู่ดาค อาตมาได้เข้าไปนั่งในห้องพระของบ้านโยมสนธิ์ เห็นรูป **คุณโยมหมั่น** ครั้งแรกก็นึกไม่ออกว่าเคยเห็นคนหน้าที่ไหนมาก่อน นึกไปนึกมาก็จำได้ จึงถามโยมสนธิ์ว่า รูปนี้คือรูปของใคร โยมสนธิ์ตอบว่า เป็น **เด็กของโยมสนธิ์เอง** สอบถามชื่อแล้วตรงกัน เป็นคนเดียวกันแน่

นี่แหละมนุษย์เรา เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในวัฏสงสาร ไม่ตายจากกันแล้วต้องได้พบ มาใช้หนี้บุญคุณกันต่อไป **อาตมาไม่เคยลืมพระคุณเลย** ถ้าไม่ได้โยมหมั่นผู้นี้ อาตมาต้องตายไปนานแล้ว เพราะหลวงตาวัดโหนดให้ลูกศิษย์เอาไม้แดงอาตมาให้ตาย

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่ोजรัญ จิตธมโม

มงคลชีวิตและการเวียนว่ายตายเกิด

www.jarun.org

แล้วกับลงน้ำไป ได้โยมหมั่นมาช่วยไว้ จึงขอสดุดีคุณงามความดีของโยมหมั่นไว้ ณ ที่นี้ด้วย **คุณโยมหมั่นเป็นคนใจดี มีความอารี อารอบเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่** จากคลองบางแวก คลองเชือกหนึ่ง คลองวัดโตนด ตลอดจรดคลองนอก มีคนรู้จักโยมหมั่นตลอด เป็นทั้ง หมอดูโหงวเฮ้ง หมอกวาดยา ยาจีน ยาไทย เป็นหมด ใครจะยากดีมีจนอย่างไร โยมหมั่นช่วยเหลือตลอดรายการ ขอให้หลาน ๆ จดจำไว้ มีน้ำใจเหมือนโยมหมั่น อายุจะได้มันขวัญยืนตลอดไป

คำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บอกว่า เวียนว่ายตายแล้วเกิด เกิดแล้วก็ตาย ตายแล้วมาเกิด เกิดแล้วก็มา เจอกัน ถ้าคนไหนมีความสัมพันธ์กันในทางอยู่ร่วมกัน ตักบาตรร่วมขันกันหรือได้บำเพ็ญกุศลมาเป็นญาติพี่น้องร่วมกันก็ต้องมา เจอกัน ก็คงจะเป็นประการฉะนี้ อาตมาก็ต้องมาใช้หนี้ เพราะไปกินข้าวของโยมผ้น แซ่ตั้ง ถึง ๓ ครั้ง แล้วโยมเจ๊ใหญ่ ที่ทุ่งข้าวให้ รับประทาน จำได้แม่นยำ

ท่านทั้งหลาย อติชาติของคนเราทำงานร่วมกันมาแล้วต้องไปพบกัน มีสายสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จิตใจตรงกัน เป็นญาติกัน ถ้าจิตใจไม่ตรงกันมีความเห็นไม่ตรงกัน ส่วนมากจะเป็นศัตรูเป็นอริกัน มีอะไรขัดแย้งกันเสมอ คงจะไม่เป็นญาติกันในพระพุทธศาสนาแน่นอน

เพื่อน ๆ รุ่นเดียวกันก็คงจะมีแต่โยมผ้นเท่านั้น คนอื่นหมดแล้ว ล้มหายตายจากกันไป ญาติโยมทั้งหลาย คนเป็นพระเอก นางเอกในละครชีวิตถึงคราวอัปมงคลต้องมีคนมาช่วย อาตมานี่ถึงคราวตายก็ไม่ตาย นี่คือสาเหตุที่อาตมามาสืบค้นที่บ้านนี้ จึงขอเล่า ความแต่เดิมมา และถือเป็นมงคลแก่ลูกหลาน ได้รับรู้เรื่องของโยมผ้น ที่ผจญชีวิตมาอย่างลำบากลำบาก จนสามารถสอนลูกหลาน ให้มีหลักฐานมั่นคง

ท่านทั้งหลาย พ่อเปรียบเป็นรัฐบาลให้ความแน่นอนหนา ไม่ให้ใครมารังแกลูกได้ แม่เปรียบเป็นอาคารมั่นคงในจิตใจ เช่น โยมผ้น ลูกทุกคนเป็นเฟอร์นิเจอร์ประดับบ้าน เป็นอาลัยทุกคน เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี ทรัพย์สมบัติจึงมั่นคง เหมือนโยมหมั่น “ตระกูลมั่นคงการโชค” การ ตัวนี้หมายความว่า การกิจ กิจการงานใด ๆ ให้มีขอบต้องโผล่กดี วันนี้เรามาชวนน้ำใจส่งเสริมโยมผ้น อาตมาขอขมน้ำใจของญาติพี่น้องทุกคน คือตอนที่โยมผ้นไปอยู่โรงพยาบาล ทุกคนมาพร้อมหน้าพร้อมตากัน จิตใจของคุณแม่ คุณย่า คุณยาย ก็ชื่นใจ

แต่ละคนผลัดกันมารับประทานอาหารกับคุณโยมผ้นทุกวัน ความชื่นใจก็บังเกิดเป็นการต่ออายุมันขวัญยืนสืบต่อไป ถึง ๑๐๐ ปี ด้วยกุศลบุญราศี ใครเป็นแม่เป็นพ่อ ก็ชื่นใจ ลูกหลานโปรดจำไว้ เมื่อแยกครอบครัวไปมีสามีภรรยาแล้ว อย่าลืมไปหาพ่อ แม่ ถึงวันว่างเมื่อไรต้องไปหาพ่อแม่ ถึงวันเกิดของลูกหลานอย่าลืมเอาของไปให้พ่อแม่รับประทาน อย่ากินเหล้า เมาสุรา เฮโลกัน เข้าโฮเต็ล ไม่เข้าเรื่อง ต้องไปหาพ่อแม่ของเราก่อน ถึงไม่มีอะไรไปฝาก แต่เห็นหน้าลูกหลานก็ชื่นใจแล้ว

อาตมาภาพขออนุโมทนาบุญกับลูกหลานของคุณโยมผ้น ที่มีสายสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และพี่น้องทุกคนรักใคร่กัน ดีเหลือเกิน ไม่มีการทะเลาะวิวาทกัน รักใคร่กลมเกลียวกัน ปรีกษาปรองดองกัน พัสสนะน้อง น้องก็เชื่อฟังพี่ เช่น โยมสมจิตรเป็น ต้น เป็นที่เชื่อถือของน้อง อาตมาขออวยพรโยมผ้น ให้มีอายุมันขวัญยืนตลอดไป

ในพิธีวันนี้ เรียกได้ว่า เป็นมงคลชีวิต ชีวิตของท่านผู้มั่งคั่งบุญกุศลที่รู้เข้าใจของพ่อ รู้เข้าใจของแม่ เรียกว่ากตเวที ท่าน จะสมปรารถนาทุกประการ อาตมาภาพและคณะสงฆ์ในวันนี้ ขออวยพรคุณพระศรีรัตนตรัย และบุญกุศลของท่านทั้งหลายที่บำเพ็ญ มาในวันนี้ และครั้งอดีตจนมาประมาลรวมลงที่คุณโยมผ้น ในวันนี้ด้วย

ขอทุก ๆ ท่านที่มาบำเพ็ญกุศลได้ตั้งกัลยาณจิตอธิษฐานกุศลเทวดาพลีวันเกิด เทวดา ของป๋ายต่าย บิดามารดา ขอให้ ท่านมีอายุมันขวัญยืนสืบไป และพรนั้นจะได้กลับมาสู่ลูกหลาน และขอให้ทุก ๆ ท่านที่มาร่วมงานในวันนี้ จงสวัสดีมีชัย เจริญด้วย จตุรพรชัย ๔ ประการ มีอายุขอให้ยืนนาน วรโรณผิวพรรณผ่องใส สุขขังสุขภาพกายอนามยดีทุกท่านโรคภัยไข้เจ็บที่มีอยู่ก็ขอให้ หาย สิ่งทั้งหลายที่คิดไว้ ณ บัดนี้ และจะคิดต่อไปในโอกาสหน้า จงบันดาลให้เกิดความสำเร็จ สมเจตจำนงมุ่งมาดปรารถนาด้วยกัน ทุกรูป ทุกนาม เทอญ สาธุ ขอเจริญพร

ถอดเทปโดย

เสาวลักษณ์ ชันติลงงษา

๒๓ กันยายน ๒๕๓๓ เวลา ๒๓.๐๐ น.

.....

พระครูภาวนาวชิรวิทย์ (หลวงพ่ोजรัญ จิตธมโม)

วัดอัมพวัน อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี 16160

โทร. 0-3659-9381

หน้า 4/5

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์นี้จัดทำโดย webmaster@jarun.org
ติดต่อและสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม info@jarun.org

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ ชูธรรมโม

มงคลชีวิตและการเวียนว่ายตายเกิด
www.jarun.org